

Da debatten om Danmarks eventuelle medlemskab af Schengen startede, var også Socialdemokratiet usikker med hensyn til, hvad det konkret ville medføre. Vi var først og fremmest bekymrede for, hvad det ville betyde for den nordiske pasunion, som det var afgørende for os at bevare.

Og da vi i 1994 skulle tage stilling til, om Danmark skulle søge observatørstatus, sagde jeg her fra denne talerstol bl.a.: Det finder vi i Socialdemokratiet egentlig er ganske fornuftigt, fordi det giver en meget god anledning til at få afklaret de ganske mange juridiske og tekniske spørgsmål, som ikke i dag fremgår klart og utvetydigt af konventionen. Her er det, at den forhandlings- og opklaringsfase, som nu bliver følgen, vil give os et langt klarere grundlag for at vurdere både fordele og ulemper ved en nærmere tilknytning til Schengensamarbejdet.

Vi må så i dag konstatere, at vi har fået afklaret en lang række af de problemer, vi så dengang. Ikke alene er Sverige og Finland blevet medlemmer af EU, men Schengenaftalen er også kommet til at omfatte Norge og Island, sådan at vi kan opretholde den nordiske pasunion. Vi har fået afklaret vilkårene for politisamarbejdet osv.

Udsagnet om at have et standpunkt, til man tager et nyt, dækker nægtelig ikke Enhedslisten i denne sag. De er fuldstændig påvirkede af nye oplysninger og kendsgerninger og holder urokkeligt fast ved det standpunkt, de tog for adskillige år tilbage, uden smålig skelen til, at tingene faktisk har forandret sig i mellemtiden.

De to hovedelementer i Schengensamarbejdet er fjernelse af grænsekontrollen mellem landene og bekæmpelse af international kriminalitet. Disse elementer er jo også meget væsentlige samarbejdsområder i det nordiske samarbejde, hvor de effektueres dels gennem pasunionen, dels gennem politisamarbejdet.

Jeg har aldrig forstået, og jeg forstår fremdeles ikke, hvordan Enhedslisten på den ene side kan mene, at frie grænser og politisamarbejde f.eks. om narkotikakriminalitet er et stort gode i Norden, og så på den anden side hævde, at det er helt forfærdeligt, når de samme goder udstrækkes til at omfatte hele Europa.

Socialdemokratiet er ganske enkelt uenig med Enhedslisten i deres syn på Schengensamarbejdet og også uenig i behovet for at gennemføre det foreliggende beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes jo, det er lidt tankevækkende, at den socialdemokratiske ordfører overhovedet ikke forholder sig til det konkrete eksempel, for da vi kom med den slags eksempler for nogle år siden, fik vi at vide af den socialdemokratiske ordfører, at det var skræmmebilleder. Det var skræmmebilleder, at folk, der, fordi de havde været politisk aktive, var blevet lagt ind i Schengensystemet og så blev afvist.

Nu står vi altså med en sag, hvor en person har været politisk aktiv i New Zealand imod de franske atomprøvesprængninger. Det kan franskmændene ikke lide, det ved vi godt; de sprængte bl.a. en båd i luften, der hed »Rainbow Warrior«, hvor en person blev dræbt. Vi ved godt, hvordan den franske efterretnings-tjeneste fungerer.

Og da de ikke kan lide, at der er nogen, der er imod deres atomprøvesprængninger, så lægger de dem ind i Schengensystemet med det resultat, at når vedkommende kommer ikke til Frankrig, men til Holland, bliver indrejse nægtet. Det er det spørgsmål, som vi beder den socialdemokratiske ordfører forholde sig til. Vi ville gerne have, hvis det skete.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jamen det er da fuldstændig korrekt, at jeg ikke har kommenteret den konkrete sag. Jeg gjorde det ikke af den simple og enkle grund, at jeg ikke kender detaljerne i den. Jeg ved ikke, hvilken baggrund det er de er indberettet på.

Men jeg kommenterede problemet, for jeg sagde, at det er sådan – det gælder det nordiske samarbejde, det gælder i Schengensamarbejdet – at der er et regelsæt, i dette tilfælde nogle generelle regler og så nogle mere specifikke regler.

Og selvfølgelig er udgangspunktet, når man går ind i et internationalt samarbejde – det kan være i Norden, eller det kan være i Europa, eller det kan være i hvad ved jeg hvilket område – at man følger det regelsæt, man er blevet enig om.

Den konkrete sag her, så lidt jeg så kender til den – og det må hr. Søren Søndergaard altså undskylde mig at jeg ikke gør, men vi har jo ikke adgang til SIS-systemet – må formentlig falde ind under de dér mere specifikke regler, men om det ville blive et ja eller det ville blive